

**VETOOMUS PUOLUEELLE
YHDISTÄVÄN EDUSTAJAKOKOUKSEN
EDUSTAJILTA, JOTKA OVAT KUULUNEET
ENTISEEN „BOLSHEVIKKIEN“ RYHMÄÄN ⁹⁵**

Toverit!

VSDTP:n Yhdistävä edustajakokous on pidetty. Kahtiajakoa ei enää ole. Entiset „bolshevikkien” ja „menshevikkien” ryhmät ovat täydellisesti yhdistyneet organisatorisesti, ja sitäpaitsi on saatu aikaan VSDTP:n yhdistyminen Puolan sosialidemokratian kanssa ⁹⁶, on allekirjoitettu yhdistymissopimus Latvian sosialidemokratian kanssa ⁹⁷ ja tehty ennakkosopimus yhdistymisestä juutalaisen sosialidemokratian, s.o. „Bundin” kanssa ⁹⁸. Näiden tosiasioiden poliittinen merkitys olisi sängen suuri missä olosuhteissa hyvänsä, mutta nykyisen historiallisen ajankohdan oloissa se muodostuu suorastaan valtavaksi.

Venäjän suuren vallankumouksen koko kohtalo ratkeaa nähtävästi lähitulevaisuudessa. Proletariaatti, joka vie mukanaan kaupunki- ja maalaisköyhälistön laajoja joukkoja, on kulkenut vallankumouksen kärjessä sen alkuhetkestä aina tähän saakka. Kansan taistelussa tulevia ankaria, ratkaisevia tapahtumia silmälläpitäen on tärkeintä saada aikaan koko Venäjän valveutuneen proletariaatin, Venäjän kaikkien kansallisuuksien käytännöllinen yhtenäisyys. Tällaisella vallankumouskaudella, jota parhaillaan eletään, itse elämä arvostelee mitä ankarimmin puolueen kaikkia teoreettisia virheitä ja taktillisia harha-askeleita, valistaen ja kasvattaen työväenluokkaa ennenkuulumatto-

man nopeasti. Tällaisena aikana jokaisen sosialidemokraatin velvollisuus on pyrkiä siihen, että aatteellista taistelua puolueen sisällä teorian ja taktiikan kysymyksistä käytäisiin mahdollisimman avoimesti, laajasti ja vapaasti, mutta niin, ettei se missään tapauksessa rikkoisi eikä vaikeuttaisi sosialidemokraattisen proletariaatin vallankumouksellisten esiintymisten yhtenäisyyttä.

Venäjän suurella vallankumouksella on nykyään edessä käännekohta. Porvarillisen Venäjän kaikkien luokkien taistelu itsevaltiutta vastaan on johtanut vain paperilla olevaan perustuslakiin. Osa porvaristosta on täysin tyytynyt siihen ja kääntänyt selkänsä vallankumoukselle. Toinen osa, joka haluaa mennä pitemmälle, pettää itseään toiveilla „perustuslaillisesta” taistelutiestä ja on valmis pitämään häilyvän ja ulkokultaisen porvarillisen kadettipuoluen vaali-voittoa kansan vapauden vakavana voittona.

Talonpoikaiston laajat joukot, jotka taistelevat uhrautuvasti vanhaa, maaorjuudellista Venäjää vastaan, virkamiesten kaikkivaltaa ja tilanherrojen harjoittamaa orjuutusta vastaan, pysyvät vallankumouksen puolella, mutta nämä joukot eivät ole vielä läheskään täysin tietoisia. Kaupunkien pikkuporvariston vallankumouksellis-demokraattinen osa on niin ikään vähätietoista. Vain proletariaatti, joka kamppaili sankarillisesti vapauden puolesta lokakuussa ja tarttui aseisiin sen puolustamiseksi joulukuussa, vain proletariaatti on edelleenkin loppuun asti vallankumouksellinen luokka, joka kooten uusia voimia valmistautuu nyt tietoisesti uuteen, entistä suurempaan taisteluun.

Tsaarihallitus pelaa kyynillisen julkeasti perustuslakipeliään. Se säilyttää vanhaa valtaansa käsissään, se jatkaa ja kiristää vapaustaistelijain vainoamista, se pyrkii ilmeisesti tekemään Duuman tyhjänpäiväiseksi juttutuvaksi, itsevaltiuden verhoksi, kansan pettämisen välineeksi. Tuleeko tämä taktiikka menestymään — sen osoittaa aivan lähin tulevaisuus, sen ratkaisu riippuu nyt uuden, parhaillaan kypsyvän vallankumouksellisen purkauksen lopputuloksesta.

Jos koko Venäjän proletariaatti liittyy tiiviisti yhteen, jos se pystyy saamaan mukaansa kaikki todella vallankumoukselliset kansankerrokset, jotka kykenevät taistelemaan eivätkä antaudu sopimuksenhierontaan, jos se valmistautuu kunnolla taisteluun ja valitsee oikean hetken

käydäkseen lopulliseen otteluun vapaudesta, niin silloin se saavuttaa voiton. Silloin tsaarille ei onnistu hänen pilkkapelinsä perustuslain kanssa, silloin porvariston ei onnistu tehdä kauppoja itsevaltiuden kanssa, silloin Venäjän vallankumous ei jää niin keskeneräiseksi ja puolinaiseksi, kolmelta neljäsosaltaan tuloksettomaksi työväenluokan ja talonpoikaiston etujen kannalta, kuin olivat XIX vuosisadan vallankumoukset Länsi-Euroopassa. Silloin siitä tulee todella suuri vallankumous,—kansan kapinan täydellinen voitto vapauttaa porvarillisen Venäjän kaikista vanhoista kahleista ja ehkä panee alulle sosialististen vallankumousten kauden Lännessä.

Pyrkiessään täydelliseen demokraattiseen vallankumoukseen sosialidemokratian on kaikessa toiminnassaan pidettävä silmällä sitä, että uusi vallankumouksellinen purkaus on kiertämätön. Meidän on paljastettava armottomasti perustuslaillisia illuusioita, joita pitävät yllä sekä hallitus että porvaristo — sen liberaalisen puolueen, kadettien ominaisuudessa; meidän on kehoitettava vallankumouksellista talonpoikaista liittymään tiiviimmin yhteen talonpoikaiskapinan viemiseksi täydelliseen voittoon; meidän on selitettävä laajoille joukoille ensimmäisen, joulukuun kapinan suurta merkitystä ja uuden kapinan kiertämättömyyttä, kapinan, joka yksin pystyy todella ottamaan vallan pois tsaarihallitukselta ja antamaan sen todella kansalle. Sellaisia pitää taktiikkamme perustehtävien olla tällä historiallisella ajankohdalla.

Emme voi emmekä saa vaieta siitä tosiasiaista, että meidän syvän vakaumuksemme mukaan puolueen Yhdistävä edustajakokous ei käsittänyt näitä tehtäviä aivan oikein. Edustajakokouksen kolmessa tärkeimmässä päätöslauselmassa ilmenee selvästi entisen „menshevikki”-ryhmän virheellisiä katsomuksia, ryhmän, joka oli edustajakokouksessa lukumäärältään vallitsevana.

Agraariohjelmassa edustajakokous hyväksyi periaatteessa „kunnallistamisen”. Kunnallistaminen merkitsee talonpoikien omistusoikeutta osuusmaihiin sekä sitä, että talonpojat ottavat vuokralle zemstvoille luovutettuja tilanherrojen maita. Itse asiassa se on jotakin oikean agraarivallankumouksen ja kadettilaisen agraarireformin keskiväliltä. Talonpojat eivät hyväksy sellaista suunnitelmaa. He vaativat joko suoranaista maiden jakamista tahi kaikkien mai-

den siirtämistä kansan omaisuudeksi. Kunnallistaminen voisi muodostua vakavaksi demokraattiseksi reformiksi vain täydellisen demokraattisen kumouksen yhteydessä, tasavallattaisen järjestelmän vallitessa, jolloin kansa valitsee virkamiehet. Me esitimmekin edustajakokoukselle, että kunnallistamisen edellytykseksi asetettaisiin ainakin nämä ehdot, mutta edustajakokous hylkäsi ehdotuksemme. Ilman näitä ehtoja kunnallistaminen liberaalis-virastomaisena reformina ei anna talonpojille lainkaan sitä, mitä he tarvitsevat, mutta samalla se antaa uutta voimaa, uutta vaikutusvaltaa zemstvoissa vallitseville proletariaatinvastaisille porvarillisille aineksille antamalla maavarojen jakamisen tosiasiallisesti niiden käsiin. Meidän on selitettävä tämä kysymys työläisten ja talonpoikien laajoille joukoille.

Valtakunnanduunmaa koskevassa päätöslauselmassaan edustajakokous katsoi toivottavaksi sosialidemokraattisen parlamenttiryhmän muodostamisen tässä Duumassa. Edustajakokous ei halunnut ottaa huomioon sitä tosiasiaa, että $\frac{9}{10}$ Venäjän tietoisista työläisistä, siinä luvussa kaikki puolalaiset, latvialaiset ja juutalaiset sosialidemokraattiset proletarit, oli boikotoinut tätä Duunaa. Edustajakokous hylkäsi sen ehdotuksen, että vaaleihin osallistumisen ehdoksi asetettaisiin mahdollisuus harjoittaa todella laajaa agitaatiota joukkojen keskuudessa. Se hylkäsi ehdotuksen, että sosialidemokraattisen parlamenttiryhmän jäseninä voivat olla ainoastaan ne, joita työväenjärjestöt ovat asettaneet ehdokkaiksi Valtakunnanduunaan. Näin muodoin edustajakokous lähti parlamentarismiin polulle suojaamatta puoluetta edes niilläkään takeilla, jotka vallankumouksellisen sosialidemokratian kokemus Euroopassa on tässä suhteessa kehitellyt.

Socialidemokraatteina me tietysti tunnustimme periaatteellisesti välttämättömäksi käyttää parlamentarismia proletariaatin taistelun välineenä; mutta koko kysymys on siitä, voidaanko sallia sosialidemokratian osallistuminen näissä nykyisissä oloissa ja sellaiseen „parlamenttiin” kuin on meidän Duumamme? Voidaanko sallia, että parlamenttiryhmä muodostettaisiin ilman työväenjärjestöjen valitsemia sosialidemokraattisia parlamenttiedustajia? Mielestämme ei voida.

Edustajakokous hylkäsi sen ehdotuksen, että erääksi puolueen tehtäväksi asetettaisiin taistelu perustuslailla

leikittelistä vastaan, taistelu perustuslaillisia harhaluuloja vastaan. Edustajakokous ei lausunut mielipidettään Duumassa vallitsevana olevan „kadetti”-puolueen kaksinaisesta luonteesta, puolueen, jolla on niin voimakkaita pyrkimyksiä sopimuksetekoon itsevaltiuden kanssa, pyrkimyksiä vallankumouksen tylsyttämiseen ja keskeyttämiseen. Edustajakokous antautui liiaksi sen hetkellisen ja näennäisen menestyksen valtaan, jota porvarillinen itsevaltiuden ja kansanvapauden välisen sovinnon hierojain puolue oli saavuttanut.

Aseellista kapinaa koskevissa päätöslauselmissa edustajakokous ei myöskään antanut sitä, mitä olisi pitänyt: proletariaatin virheiden suoraa arvostelua, vuoden 1905 lokaan—jouluun kokemusten selvää arviointia,—vaikkapa edes yritystä tarkastella lakon ja kapinan välistä suhdetta; kaiken tämän asemesta päätöslauselmat sisältävät enimmäkseen jonkinlaisia arkoja sanoutumisia irti aseellisesta kapinasta. Edustajakokous ei sanonut työväenluokalle avoimesti ja selvästi, että joulukuun kapina oli virhe; mutta samalla se kuitenkin verhotussa muodossa tuomitsi joulukuun kapinan. Meidän mielestämme voidaan sillä tavalla pikemminkin himmentää kuin kirkastaa proletariaatin vallankumouksellista tietoisuutta.

Meidän on taisteltava ja me tulemme taistelemaan aatteellisesti niitä edustajakokouksen päätöksiä vastaan, joita pidämme virheellisinä. Mutta samalla me lausumme julki koko puolueen edessä, että vastustamme kaikkinaista kahtiajakaantumista. Me kannatamme edustajakokouksen päätöksiin alistumista. Kieltäen Keskuskomitean boikotoimisen ja antaen arvon yhteistyölle suostuimme siihen, että kanssamme samoin ajattelevat menivät Keskuskomitean jäseniksi, vaikka he ovatkin siellä mitättömänä vähemmistönä. Syvä vakaumuksemme on se, että sosialidemokraattisten työväenjärjestöjen täytyy olla yhtenäisiä, mutta näissä yhtenäisissä järjestöissä on harjoitettava laajasti puoluekysymysten vapaata käsittelyä, on kehitettävä vapaata toverillista arvostelua ja arvioitava puolue-elämän ilmiöitä.

Organisaatiokysymyksessä tuli erimielisyyttä vain Pää-äänenkannattajan toimituksen oikeuksista. Me puolustimme Keskuskomitean oikeutta määrätä ja vaihtaa Pää-äänenkannattajan toimitus⁹⁹. Me kannatimme kaikki yksimielii-

sesti demokraattisen sentralismin periaatetta, jokaisen vähemmistöryhmän ja jokaisen lojaalisen opposition oikeuksien turvaamista, jokaisen puoluejärjestön autonomiaa, puolueen kaikkien toimihenkilöiden valinnallisuuden, tilivelvollisuuden ja vaihdettavuuden tunnustamista. Näiden järjestöperiaatteiden noudattamista käytännössä, niiden vilpittömyyden ja johdonmukaista toteuttamista me pidämme takeena hajaannusten vaaralta, takeena siitä, että aatteellinen taistelu puolueessa voi olla ja sen täytyy olla varmasti sovittavissa yhteen tiukan organisatorisen yhtenäisyyden kanssa, kaikkien alistumiseen yhteisen edustajakokouksen päätöksiin.

Tällaiseen alistumiseen ja tällaiseen aatteelliseen taisteluun me kutsumme kaikkia kanssamme samoin ajattelevia: me kehoitamme kaikkia puolueen jäseniä punnitsemaan tarkkaavaisesti edustajakokouksen päätöksiä. Vallankumous opettaa,— ja me uskomme, että koko Venäjän sosialidemokraattisen proletariaatin taistelun yhtenäisyys käytännössä varjelee puoluettamme kohtalokkailta virheiltiltä, kun lähelevä poliittinen kriisi purkautuu esiin. Taistelun hetkellä itse tapahtumat neuvovat työläisjoukoille oikean taktiikan. Ponnistakaamme kaikki voimamme, jotta meidän antamamme arvio tästä taktiikasta edistäisi vallankumouksellisen sosialidemokratian tehtävien toteutumista, ettei työväenpuolue näennäisen menestyksen tavoittelun vaikutuksesta luisuisi syrjään varmalta proletaariselta tieltään,— että sosialistinen proletariaatti vapauden esitaistelijana täyttäisi loppuun asti suuret tehtävänsä!

*Kirjoitettu huhtikuun 25—26 pnä
(toukokuun 8—9 pnä) 1906*

Julkaistu erillisenä lehtisenä

*Julkaistaan
lehtisen tekstin mukaan*

